

„пация. Г. Форстеръ може да бъде увѣренъ, че, ако турцитѣ узнаятъ, че Европа рѣшително иска автономията въ България, тѣ ще отстѫпятъ, тѣ ще станатъ като овци прѣдъ тази рѣшителна воля. Отъ друга страна, обаче, ораторътъ мисли, че може и да стане, ако е нужда, една безобидна окупация. Таквазъ окупация имала би главно за прѣдметъ снабдяването съ оржие българитѣ, които образуватъ грамадното болшинство въ страната. Той, ораторътъ, увѣрява г. Форстера, че, веднажъ въоржени българитѣ, турцитѣ би се замислили два пъти прѣди да се впуснатъ въ таквизъ злодѣяния, съ каквito се прославиха послѣдне. Г. Форстеръ пита послѣ въ рѣчта си, дали въ България има необходимитѣ елементи за образуване едно правителство и една администрация, и намѣрва, че, въпрѣки всички усилия на българитѣ да се учатъ, тѣ не успѣли още да добиятъ тия елементи. На това ораторътъ Балабановъ отговаря, че, съ продължаване турската система въ България, тия елементи нѣма никога да се образуватъ, а съ прѣлаганитѣ отъ г. Форстера полумѣрки, добри елементи за добра администрация не би могли никога да се образуватъ, защото турското правителство въ такъвъ случай би си служило само съ съмнителни и развратени отъ само него българи. Между турцитѣ нѣма възможностъ за напрѣдъкъ. Въ всѣки случай, обаче, българитѣ сѫ днесъ доста напрѣднали въ своето образование; само че младежитѣ, които се образуватъ въ иностранинитѣ училища и университети не могатъ да иматъ днесъ свое отечество въ собствения смисълъ на думата.

„Не! Г. Форстеровитѣ теории не издържатъ критика. Българитѣ искатъ съвършеното освобождение на отечеството си. Българската програма е меморандумътъ,